

Арбуезъ си заминъ изпълненъ отъ ярость; царуванъето му са свърши.

— Да живѣе! Да живѣе! извика народътъ. Богъ и светата му Майка да благословижтъ Върховното Сѣдовище!

Добрийтъ и незлобивыйтъ онзи народъ издаваше викове отъ вѣстържено удивленіе, и проливаше сълзы радостны за високата тѣзи и мъдра *политическа* постапка. Освобожденіето на апостола произведе въ Севиля всеобща радостъ. Той бѣ освободенъ, защото Върховното сѣдовище помисли докачени правата си отъ Петра Арбуеза, който са не погрижи да му съобщв запиранъето на Жуанъ д'Авила (124). И когато апостолътъ излѣзе отъ сѣдоовището, народътъ го издигна на рѣцѣ и тържественно го придружи до смиренното му жилище, като викаше радостно:

— Да живѣе възлюбленныйтъ нашъ апостолъ! Да живѣе царьтъ! Да живѣе Негово Превѣходителство, предсѣдателтъ на върховното Сѣдовище!

XLV.

Бракъ и погребеніе.

Въ пространниѣтъ подземелія на Гардунята, които были ископаны по времето на войнитѣ между Маврытъ и Католицытъ, за да служатъ като тайны съобщенія на войскытъ, заведе Мандаменто Естевана, Долора и Жуана. Като извадиха тѣлото на Еммануила Аргозо отъ ковчега положили го на кедрово носило направено отъ Гардунцытъ.

---

(124) Славныйтъ този проповѣдникъ престоа въ тъмницытъ на инквизицията пѣтъ години. Вѣротърпимостъта му са счете отъ инквизицията за ересь, защото не рачалъ въ литургията си да кълне Юдеитѣ, Маврытъ и еретицытъ. Той бѣ освободенъ найподиръ, защото инквизицията была пренебрежила да извѣсти Върховното Сѣдовище за запиранъето му.